

Sygn. akt IX C 322/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku IX Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Zielonka

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Konewko

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa **M. G.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o odszkodowanie z tytułu wypadków komunikacyjnych

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. G. kwotę 9.876,88 zł (dziewięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt sześć złotych 88/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2014r. do dnia zapłaty
2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. G. kwotę 3.523,00 zł (trzy tysiące pięćset dwadzieścia trzy złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. Nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 48,05 zł (czterdzieści osiem złotych 05/100) tytułem nieuiszczonych kosztów procesu.

Sygn. akt IX C 322/14

UZASADNIENIE

Powód M. G., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł pozew przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 10.118,50 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia 29 maja 2014r. do dnia zapłaty. Powód wskazał przy tym, iż dochodzona przez niego kwota należności głównej stanowi różnicę pomiędzy wypłaconym dotychczas powodowi odszkodowaniem (8.275,70zł), a rzeczywistą wartością szkody w mieniu powoda (16.365,70zł), co stanowi kwotę 8.090,00zł i została powiększona o skapitalizowane odsetki za okres dnia 24 czerwca 2012r. do dnia 28 maja 2014r. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że jest właścicielem samochodu osobowego marki K. (...) nr rej. (...), nr VIN (...), który wskutek kolizji drogowej mającej miejsce w dniu 23 maja 2012r. został uszkodzony przez sprawcę ubezpieczonego u pozwanego. Powód podniósł, iż pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 8.275,70zł i przyjął na siebie odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie komunikacyjne. Powód zarzucił ubezpieczycielowi, iż ten nieprawidłowo zastosował urealnienie na części zamienne w wysokości 55% oraz zaniżył koszty robocizny.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego

kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż nie kwestionuje swojej odpowiedzialności za szkodę co do zasady, zaznaczając, iż pomiędzy stronami sporną jest jedynie wysokość szkody. Pozwany podniósł, iż wypłacona dotychczas kwota odszkodowania w pełni pokrywa poniesioną szkodę, zaś sam powód w toku postępowania likwidacyjnego nie udowodnił jej rzeczywistej wysokości. Pozwany wskazał, iż dokonał ustalenia rzeczywistych rozmiarów szkody i zakwestionował przy tym przedłożoną przez powoda kalkulację naprawy, zarzucając nieuwzględnienie w jej treści okoliczności, iż pojazd powoda posiadał wcześniejsze uszkodzenia nie związane z przedmiotową szkodą, co przemawiać miało za koniecznością zaproponowanego przez powoda zakresu naprawy jak i kosztu części zamiennych – ze wskazaniem na możliwość użycia części zamiennych lub zamienników o jakości porównywalnej. Pozwany nie zakwestionował zastosowanej przez powoda amortyzacji części zamiennych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23 maja 2012r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego doszło do uszkodzenia pojazdu marki K. (...) nr rej. (...), nr VIN (...), będącego własnością powoda.

/bezsporne/

Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdu wystawioną przez (...) Spółkę Akcyjną.

/bezsporne/

W związku ze zgłoszeniem szkody, Towarzystwo (...) przeprowadziło postępowanie likwidacyjne szkody w pojeździe powoda. W toku postępowania przyznano i wypłacono odszkodowanie w kwocie 8.275,70 zł.

/bezsporne, nadto dowód: zgłoszenie szkody nr (...) – w aktach szkody – CD koperta k. 61, decyzja z dn. 17.08.2012r. – k. 18 akt/

Na skutek zmian wprowadzonych do statutu (...) Spółki Akcyjnej podmiot ten zmienił nazwę na (...) Spółka Akcyjna.

/dowód: wyciąg z Monitora Sądowego i Gospodarczego nr (...), poz. 225032 – k. 26 akt, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców KRS dla pomiotu o nr (...) – k. 42-46/

W dniu 5 kwietnia 2013r. M. G. sprzedał pojazd marki K. (...) nr rej. (...), nr VIN (...).

/dowód: umowa sprzedaży pojazdu samochodowego z dn. 5.04.2013r. –k. 137 akt/

Koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 23 maja 2012r. zgodnie z kwalifikacją części uwzględnioną przez pozwanego i technologią naprawy przewidzianą przez producenta wynosi 16.124,08 zł brutto.

/dowód: pisemna opinia biegłego mgr inż. A. S. - k. 80-89, ustna opinia uzupełniająca – k. 140 akt/

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Kwestię odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu szkód komunikacyjnych regulują przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U.2003.124.1152).

Zgodnie z art. 34 powołanej ustawy z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do

odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W świetle przepisów Kodeksu cywilnego ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów zarówno wówczas, gdy odpowiedzialność posiadacza lub kierującego pojazdem oparta jest na zasadzie ryzyka (art. 436 § 1 w zw. z art. 435 § 1 kc), jak i wówczas, gdy oparta jest na zasadzie winy (art. 436 § 2 w zw. z art. 415 kc).

W niniejszej sprawie bezspornym był fakt, iż zaszło zdarzenie, na którego podstawie pozwany został zobowiązany do naprawienia powstałej szkody. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady. W związku z tym po stronie powoda jako poszkodowanego powstało roszczenie odszkodowawcze, które na mocy art. 822 § 4 kc mogło być dochodzone bezpośrednio od pozwanego jako ubezpieczyciela (vide: uzasadnienie do Uchwały Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej z dnia 7 lutego 2008r. III CZP 115/2007).

Sporną natomiast była kwestia wysokości odszkodowania należnego powodowi z tytułu uszkodzenia pojazdu.

Podkreślenia wymaga, iż celem ochrony ubezpieczeniowej jest zapewnienie uprawnionemu pełnej kompensaty ze strony ubezpieczyciela szkody. Kompensacyjna funkcja odpowiedzialności odszkodowawczej wymaga ustalenia odszkodowania w takiej wysokości, aby cały uszczerbek został wyrównany, z drugiej zaś strony, aby poszkodowany nie został niezasadnie wzbogacony.

Mając na uwadze stanowiska stron, w niniejszej sprawie niezbędnym było uzyskanie wiadomości specjalnych w celu ustalenia wartości przywrócenia samochodu powoda do stanu sprzed szkody z dnia 23 maja 2012r., wobec czego dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu kosztorysowania szkód komunikacyjnych.

Biegły mgr inż. A. S. wykonał przedmiotową opinię w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, albowiem wskutek sprzedaży pojazdu przez powoda niemożliwym stało się przeprowadzenie jego oględzin. Po przeprowadzeniu stosownych wyliczeń biegły ustalił, iż koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody wynosi 16.124,08 zł brutto.

Poddając analizie opinię biegłego, Sąd ocenił, iż została ona sporządzona w sposób rzetelny i profesjonalny. Wnioski wywiedzione przez biegłego były spójne, logiczne i wyczerpująco uzasadnione. Z tego też względu Sąd oparł na niej ustalenia faktyczne w zakresie wysokości szkody w pojeździe powódki i przyjął za biegłym, że koszty przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody wynoszą 16.124,08 zł. Przekonująca, w ocenie Sądu, była również argumentacja biegłego dotycząca zastosowania cen części oryginalnych. Biegły wskazał bowiem, iż wykorzystywanie na potrzeby niniejszej opinii informacji z cenami i dostępnością części alternatywnych byłoby niezgodne z prawdą, ponieważ brak jest możliwości ustalenia jaka była dostępność zamienników i ich cen na dzień postawienia szkody. Jednocześnie Biegły wskazał, iż zastosowanie części zamiennych o gorszej jakości spowodowałoby wydłużenie czasu naprawy z uwagi na konieczność ich dopasowania do oryginalnych elementów nadwozia. Dodatkowo biegły zwrócił uwagę na okoliczność, iż materiały z których wykonane są części alternatywne odbiegają jakościowo od oryginalnych i nie mają takich samych właściwości wytrzymałościowych jak części oryginalne, co może przekładać się na bezpieczeństwo podróżujących w razie późniejszych potencjalnych kolizji drogowych.

Opinię biegłego zakwestionował pozwany wskazując, że ujęcie w kalkulacji biegłego naprawy elementów niewskazanych w kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda przesądza o braku konieczności ich naprawy bądź wymiany, a tym samym brak jest uzasadnionych podstaw do zwrotu kosztów tych czynności. Jednocześnie pozwany wskazał, iż już w odpowiedzi na pozew kwestionował czynności naprawcze oznaczone kodem 3900 oraz konieczność dokonania czynności zakwalifikowanych jako „rama naprawcza przezbrojenie” oraz „pojazd na ramie pomiar-napraw osadz/zdjecie”, zaś biegły uwzględniając wykonanie tych czynności w swojej kalkulacji nie uzasadnił w żaden sposób konieczności ich zastosowania. Nadto pozwany wskazał, iż wobec tego, że biegły nie był w stanie przeprowadzić

ogłędzin pojazdu z uwagi na jego zbycie, to na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodu w zakresie wykazania, iż w pojeździe przed szkodą zamontowane były części oryginalne.

Biegły w ustnej opinii uzupełniającej odniósł się do wszystkich zastrzeżeń złożonych przez pełnomocnika pozwanego oraz w sposób logiczny, spójny i pełny uzasadnił swoje stanowisko przyjęte w opinii pisemnej. W szczególności biegły uzasadnił, iż podstawą dla wykonanej na zlecenie Sądu opinii była dokumentacja pozwanego, sporządzona w toku postępowania likwidacyjnego. Biegły na jej podstawie przyjął, iż zaistniała konieczność kompleksowej naprawy ściany bocznej pojazdu, w tym zdemontowania i zamontowania słupka. Biegły uznał za zasadne również ujęcie w kalkulacji czynności montażu i demontażu pokrywy schowka w podłodze bagażnika pojazdu oraz konserwację i zabezpieczenie przed korozją nowych elementów. Biegły odnosząc się do zarzutów opinii wskazał również, iż w jego ocenie umieszczenie pojazdu na ramie naprawczej przy czasie naprawy ponad 2 godzin jest zasadne i powinno zostać ujęte w kalkulacji naprawy. Końcowo biegły wskazał, iż znaczna różnica pomiędzy kalkulacją wykonaną przez pozwanego, a kalkulacją wykonaną na zlecenie Sądu wynika z przyjęcia przez biegłego konieczności zastosowania do naprawy części pełnowartościowych (bez współczynnika – 55%).

Analiza uzupełniającej opinii biegłego pozwala na uznanie, że jest ona wyczerpująca, rzetelna i wiarygodna. Biegły w sposób przekonujący uzasadnił swoje stanowisko wskazując przeprowadzone czynności i przesłanki, na których się oparł. Proces dochodzenia biegłego do wniosków stanowiących konkluzję opinii był przedstawiony w sposób logiczny i nie budzący wątpliwości Sądu.

Sąd uznał zatem, iż przeprowadzony w sprawie dowód z pisemnej i ustnej uzupełniającej opinii biegłego stanowił miarodajną podstawę dla określenia wysokości należnego powodowi odszkodowania za szkodę powstałą w pojeździe powoda w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 23 maja 2012r.

Zdaniem Sądu oszacowany przez biegłego koszt naprawy pojazdu powoda odpowiada szkodzie rozumianej jako różnica pomiędzy wartością pojazdu powoda w chwili wypadku a jego wartością po wypadku. Podkreślenia wymaga, iż odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek w majątku poszkodowanego, a zatem ciążący na zakładzie ubezpieczeń obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje już z chwilą wyrządzenia szkody – niezależnie od tego czy powód dokonał naprawy pojazdu i niezależnie od tego czy pojazd znajduje się jeszcze w jego posiadaniu. Wysokość odszkodowania zakładu ubezpieczeń jest ustalana według zasad art. 363 § 2 kc, w związku z art. 361 § 2 kc, co oznacza, że odszkodowanie ma odpowiadać kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001r. III CZP 68/01).

Przywrócenie uszkodzonego pojazdu mechanicznego do stanu poprzedniego oznacza przywrócenie mu nie tylko wyglądu sprzed wypadku, ale przede wszystkim sprawności technicznej, zapewniającej bezpieczeństwo kierowcy i innych uczestników ruchu. Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 12 kwietnia 2012r. (sygn. akt III CZP 80/11) jednoznacznie wskazał, iż zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części. Wprawdzie Sąd Najwyższy dopuścił możliwość obniżenia odszkodowania o kwotę odpowiadającą wzrostowi wartości pojazdu, jednakże powyższe uzależnił od wykazania tejże przesłanki przez ubezpieczyciela, argumentując to tym, że z faktu wzrostu wartości pojazdu skutek prawny wywodzi zakład ubezpieczeń, gdyż dzięki temu może zmniejszyć sumę ubezpieczeniową, którą zobowiązany jest wypłacić.

Podkreślić należy, iż to pozwany miał możliwość w toku postępowania likwidacyjnego dokonania szczegółowych oględzin pojazdu i stwierdzenia, które z części w nim zamontowanych są oryginalnymi, a które są wyłącznie zamiennikami. Wbrew stanowisku pozwanego, to na nim, nie zaś na powodzie spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie. Ponieważ pozwany nie wykazał, aby części w pojeździe powoda wymagające wymiany były nieoryginalne, znacznie wyeksploatowane, czy przestarzałe technicznie, Sąd nie miał podstaw, by odstąpić od powszechnej reguły i uznać, że uwzględnienie nowych części w miejsce dotychczas użytkowanych mogło doprowadzić do wzrostu wartości pojazdu powoda w porównaniu do stanu sprzed wypadku.

W związku z powyższym, obliczając kwotę odszkodowania należnego powodowi, Sąd oparł się na wyliczeniach poczynionych w opinii biegłego i ustalił jej wysokość na kwotę 16.124,08 zł, mając na względzie, iż umożliwi ona odbudowę pojazdu powoda w stopniu najbardziej zbliżonym do stanu w jakim znajdował się przed zdarzeniem drogowym.

Wzgląd na powyższe, uzasadniał zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 9.876,88 zł (16.124,08 zł – 8.275,70 zł) wraz ze skapitalizowanymi odsetkami za okres od dnia 24 czerwca 2012r. do dnia 28 maja 2014r. oraz ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2014r. do dnia zapłaty, o czym Sąd orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

W zakresie roszczenia odsetkowego zważyć należy, iż w świetle art. 14 ust. 1 powołanej ustawy, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Z dokumentacji zgromadzonej w niniejszej sprawie – akt szkodowych nr (...)wynika, że przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 24 maja 2012r., co oznacza, iż pozwany od dnia 24 czerwca 2012r. opóźnia się ze spełnieniem świadczenia i od tej daty powodom należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 1 i 2 kc). Możliwość kapitalizacji odsetek przewiduje art. 482 § 1 k.c.

W pozostałym zakresie roszczenie podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 3 wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., albowiem powód wygrał sprawę niemal w całości, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, na które złożyły się opłata od pozwu w wysokości 506,00zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2400,00zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych / Dz.U.2013 poz. 490 t.j.), opłata skarbową za pełnomocnictwo 17,00zł, zaliczka na koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego 600,00zł.

Jednocześnie wobec tego, iż zaliczka wpłacona przez powoda na poczet kosztów opinii biegłego wystarczyła jedynie w części na ich pokrycie, Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 48,05zł tytułem nieuiszczonych kosztów procesu.